Úloha 6: Elektrolytická preparace a elektrogravimetrie

Zadané úlohy:

- 1. Anodickou oxidací roztoku síranu draselného v kyselině sírové připravte peroxodisíran draselný a proveďte s ním reakce podle návodu.
- 2. Galvanickým pokovením naneste na kovovou katodu povrchovou vrstvu mědi; přitom ověřte platnost Faradayova zákona stanovením relativní atomové hmotnosti mědi.
- 3. Poměděnou katodu použijte pro elektrogravimetrické stanovení molární koncentrace niklu v neznámém roztoku.

Teoretický úvod:

• Elektrolýza je redoxní děj, při kterém se na katodě ionty redukují a na anodě se oxidují. Peroxosíran si připravíme elektrolýzou, konkrétně oxidací síranu na anodě.

$$2SO_4^{2-} \rightarrow S_2O_8^{2-} + 2e^-$$

- Galvanickým pokovováním se nám z vodných roztoků solí na katodě vylučuje kov, který rovnoměrně pokrývá celý její povrch. (Měď v našem případě) Pomocí Faradayova zákonu můžeme spočítat její relativní atomovou hmotnost.
- 2. Faradayův zákon: Množství různých látek přeměněná týmž nábojem jsou v poměru chemických ekvivalentů těchto látek.

$$m = \frac{MIt}{zF}$$

• Elektrogravimetrii zjistíme hmotnost vyloučeného niklu. Z této hmotnosti spočítáme koncentraci nikelnatých iontů v původním roztoku.

$$c = \frac{m}{MV}$$

Postup:

V první části byla sestavena aparatura elektrolyzéru, dále připojena na bublačku odvádějící vznikající plyny a směsí lihu a suchého ledu v Dewarově nádobě. Před začátkem elektrolýzy bylo chladící medium schlazeno na $-30^{\circ}C$, na této teplotě bylo i po celou dobu reakce udržováno. Zdroj napětí připojen k aparatuře byl nastaven na proud 1.5A a napětí 6.0V. Elektrolýza probíhala 65min. Poté, co reakce skončila, byl elektrolyt odsán na fritě a produkt $(K_2S_2O_8)$ byl několikrát promytý ethanolem od zbytku elektrolytu. Na analytické váze byla zvážena jeho hmotnost, m=1.3541g. Dosazením do rovnice 2. Faradayova zákonu jsme spočítali reálný výtěžek $K_2S_2O_8$ (viz. výpočty a chemické rovnice).

Výsledný produkt byl vložen do dvou zkumavek (0.1g), do jedné byly dále přidány 3ml 5% roztoku KI a 0.5ml 10% H_2SO_4 a do druhé 3ml roztoku $MnSO_4$ v 10% a 0.5ml 5% roztoku dusičnanu stříbrného. Obě zkumavky byly zahřány nad kahanem. Tyto pokusy byly poté zopakovány, ale $K_2S_2O_8$ bylo nahrazeno H_2O_2 (0.5ml) (popis chemických reakce viz výpočty a chemické rovnice).

V druhé části úlohy byl kovový plíšek sloužící jako katoda aparatury pro elektrogravimetrii a galvanické pokovení odmaštěn pomocí $6M\ HNO_3$ a následně byl opláchnut destilovanou vodou a ethanolem, poté byl vysušen a zvážen na analytických vahách, m=15.3223g. Následně byla sestavena aparatura pro galvanické pokovování s měděnými anodami a

poměďovacím roztokem. Proud byl nastaven na 0.5A a napětí na 0.9V. Reakci jsme nechali běžet 20min. Poté byla reakce zastavena, měděný plíšek, byl opět očištěn destilovanou vodou a ethanolem a usušen. Poměděný plíšek byl znovu zvážen na analytické váze, m=15.5608. Podle 2. Faradayova zákonu jsme spočítali relativní atomovou hmotnost mědi. (viz výpočty a chemické rovnice)

V poslední části úlohy byla sestavena elektrogravimetrická aparatura s platinovými anodami a poměděným plíškem. Byly smíchány 10ml neznámého roztoku s číslem 61 se 120ml destilované vody, 5g pevného $(NH_4)SO_4$. Elektrické napětí bylo nastaveno na 10V. Reakce byla prováděno po dobu 75min. Na hodinovém sklíčku jsme byli za použití diacetyldioximu přesvědčení, že byl z roztoku vyloučen všechen nikl. Kapka po smíchání s diacetyldioximem zrůžověla, ale netvořily se v ní žádné červené sraženiny. Aparatura byla odpojena od zdroje a byla vyjmuta poměděná destička s vyloučeným niklem. Tato destička byla očištěna destilovanou vodou a ethanolem a usušena. Po jejím zchladnutí byla zvážena analytických vahách, m=15.5943g

Vypočty a chemické reakce:

- $Re\'aln\'y v\'yt\check{e}\check{z}ek K_2S_2O_8$
 - Elektrolýzou bylo připraveno 1.3541g, teoretický výtěžek spočítán jako (2. Faradayův zákon):

$$m = \frac{MIt}{zF} = \frac{270.32 \cdot 1.5 \cdot 3900}{2.96487} = 6.2875g$$

Reálný výtěžek je tedy:

$$x = \frac{1.3541}{6.2875} = 21.5\%$$

- Chemické reakce s $K_2S_2O_8$ a H_2O_2
 - A. $2KI + K_2S_2O_8 + H_2SO_4 \rightarrow I_2 + 2K_2SO_4 + H_2SO_4$ výsledný roztok byl tmavě rudý, stoupaly fialové páry jodu
 - B. $MnSO_4 + K_2S_2O_8 + 2H_2O \rightarrow K_2SO_4 + MnO_2 + 2H_2SO_4$ výsledný roztok byl černý, černá sraženina
 - C. $H_2O_2 + 2KI + H_2SO_4 \rightarrow I_2 + K_2SO_4 + 2H_2O$ výsledný roztok byl tmavě žlutý, černá sraženina, stoupaly fialové páry jodu
 - D. $H_2O_2 + 2KI + H_2SO_4 \rightarrow$ reakce neprobíhá Výsledný roztok byl bezbarvý.
- Relativní atomová hmotnost Cu
 Galvanickým pokovením vzniklo na plíšku 0.2385g mědi, spočítáme relativní atomovou hmotnost mědi (2. Faradayův zákon):

$$A_r = \frac{mzF}{It} = \frac{0.2385 \cdot 2.96487}{0.5 \cdot 1200} = 76.707$$

Koncentrace nikelntatých iontů
 Galvanickým pokovením vzniklo na plíšku 0.0335g niklu, spočítáme koncentraci nikelnatých iontů:

$$c = \frac{m}{MV} = \frac{0.0335}{58.69 \cdot 0.01} = 0.057 mol \cdot dm^{-3}$$

Závěr:

Praktický výtěžek $K_2S_2O_8$ bylo proti teoretickému jen 21.5%. Z pozorování reakcí s $K_2S_2O_8$ a H_2O , jsme vyvodili, že $K_2S_2O_8$ je silnějším oxidačním činidlem. Vypočtená relativní atomovou hmotnost mědi $A_r=76.707$ se nám významně mění od té tabulkové $A_r=63.55$. Tato pravděpodobně vznikla nepřesným měřením času reakce. Koncentrace nikelnatých iontů v neznámém roztoku číslo 61 nám vyšla $c=0.0570mol\cdot dm^{-3}$.